

ትውልድ ፈታኝ ቀውጥ !!!

“በእንቅርት ላይ ጀሮ ደግፍ” እንዲሉ፣ በድረቅ የደቀቀው ህዝባችን፣ በአሁኑ ወቅት ደግሞ በግጭቶች ሳብያ እያለቀ ነው። ሃገር ከባድ ቀውጥ ውስጥ ገብታለች። በእርስበርስ ግጭቶች ሳብያ ከድንበሩ ጀምሮ ማህሉ ድረስ ባለው ህዝባችን ላይ የሞትና የመቁሰል አደጋዎች እየደረሱ ናቸው። በገፍ መፈናቀልና ንብረት መውደም አብሮ እየተከተለ ነው። ግጭቱ ባልደረሰባቸው አከባቢዎች ጭንቅና ፍርሃት አይለዋል። ይህ እየተሰራጨ ያለው ክፉ ክስተት ማቆምያ ካልተበጀለት ሃገር-አልባ ሊያደርገን ይችላል። ቀውጡን የፈጠረው የህወሓት/ኢህአዴግ ገዢ መደብ ለመሆኑ አጠያያቂ አይደለም። ይህ ሓላፊነት የማይሰማው አምባገነን ቡድን ገና ከጅምሩ የወጠናቸው ደንባራና ስግብግብ ፖሊሲዎች እንዲሁም አረመንያዊ የአገዛዝ ዘይቤዎች አሁን ከምንገኝበት አረንቋ ውስጥ ከቶናል። አጠቃላይ አቅጣጫው መላው ህዝቡን እርስበርስ የሚያፋጅ፣ ሃገርን በጎጥ ጭምር የሚበታትን ለመሆኑ በአራቱም መአዝናት ከሚሰማው የድረሱልን ጭኸት መገንዘብ አያዳግትም።

ይህን አሳሳቢ ምጽአት መቀልበስና ወደ ብሩህ ስኬት መለወጥ አይቻልምን? ምን ቢደረግና ማን ቢያደርገው ነው ሃገራችን ከዚህ ጥልቅ ቀውጥ ማውጣት፣ ህዝባችን ደግሞ ከወረደበት መከራ ማዳን የሚቻለው? እነዚህና ተጓዳኝ የሆኑ ጥያቄዎች ለማንም አርቆ-አሳቢ ዜጋ ሁሉ እንቅልፍ የነሱና መፍትሄ ለማግኘትም እያነጋገሩ ያሉ መሆናቸው ይታወቃል። በየአቅጣጫው ጥረትም እየተደረገ ነው፣ ሆኖም ግን ጥረቱ ከአደጋው አጥፊነትና አጣጣሪነት አንጻር ሲታይ እዚህ ግባ የሚባል ይዘት ስለሌለው አደጋው ከቁጥጥር ውጭ እንዳይሄድ በብዙ ሃገር-ወዳድ ዜጎች ዘንድ ስጋት አለ። ይህ እጅግ አሳሳቢ ስጋት የዚሁ ትውልድ ፈተና መሆኑ ነው። ወቅታዊና ተግባራዊ መልስም ይሻል።

ይህ “ትውልድ ፈታኝ ቀውጥ” በሚል ርእስ የቀረበው አጭር ጽሁፍ የችግሩን ምንጭና ተከትሎ እየመጣ ያለው አደጋ በማብራራት የመፍትሄ አቅጣጫ ይጠቁማል፣ ከወዲሁም ሓላፊነት በሚሰማቸው ዜጎች መካከል እየተካሄደ ላለው ጥረት መለስተኛ አስተዋጽኦ ይሆናል ብሎ ያምናል።

የችግሩን ምንጭ

በአጠቃላይ ሲታይ የሃገር ሉዓላዊነትና የህዝቡ መብት መከበር ተነጣጥለው የሚታዩ እሴቶች እንዳይደሉ ሁሉ፣ እነዚህ እሴቶች እንዲኖሩ የሚያስችል ስርዓተ-መንግስት አለመኖሩ የሁሉም ችግሮቻችን ዋናው ምንጭ ነው ማለት ይቻላል። እስከ አሁን ድረስም በኢትዮጵያችን የሃገር ሉዓላዊነትና የህዝብ መብት የሚያስከብር ስርዓተ-መንግስት ተመስርቶ አያውቅም። ለዚህም ነው ሰላም፣ እኩልነት፣ አንድነትና ብልፅግና የራቀን፣ ፖለቲካዊ ባህላችንም ድንኪየ የሆነው። የሃገራችን ነፃነትና የህዝቧ የመወሰን መብት በጋራ በሚመሰረተው ስርዓተ-መንግስት ስር ሆኖ ተግባራዊነቱ እስካልተረጋገጠ ድረስ ለዘመናት የዘለቀውን መከራ ሊያበቃና በከፋ መልኩም ሊቀጥል እንደሚችል መገንዘብ፣ ከያዝነው ርእሰ-ጉዳይ ጋር የሚታይ አስፈላጊና ወቅታዊ ጉዳዮችን ነው።

ስርዓተ-መንግስት (ስቴት) ሲባል መንግስት (ገብርንመንት) ከሚባለው የአስተዳደር አካል የላቀ፣ ሰፊ ዘለቄታ ያለው የአገዛዝ ዘይቤ ነው። ይህ ማለት ሰዎች ወይም ድርጅቶች ግላዊ ፍላጎታቸውን ሆን ብለው

ገድበው፣ በጋራ ለሚተዳደሩበት አስገዳጅ መዋቅር ተገዢ የሚሆኑበት ስርዓትን ይመለከታል። ዲሞክራሲ እስከ ሰፊ ድረስ በአንድ ስርዓተ-መንግስት ስር የተለያዩ እንዳውም በረካታ መንግስታት ሊፈራረቁ እንደሚችሉ የታወቀ ነው።

ስለዚህም ነው የትግላችን ስትራቴጂያዊ ዓላማ በህዝቡ ሙሉ ተሳትፎና አመኔታ የሚዋቀር ስርዓተ-መንግስት መመስረት ይቅደም የምንለው። ይህ ሁሉን-አቀፍ ስርዓተ-መንግስት የተለያዩ (የግራም ይሁን የቀኝ) ርዕዮተ-ዓለም የሚያቀናቅኑ ሃይሎች በእኩልነት የሚያስተናግድ ይሆናል። በዚህ ዓይነት ስርዓተ-መንግስት ስር ሆኖው የተለይዮ አቋም ያላቸው ፓርቲዎች በእኩልነት ተወዳድረው አብላጭ የህዝብ ድምጽ ያገኙት ወገኖች መንግስት ሊመሰርቱና ሊመሩ ይችላሉ። ይህ ሂደት ዘላቂ ሰላምና ዕድገት የኑሮአችን አካል የሚያደርግ ይሆናል። እንዲህ ዓይነት የጋራ ስርዓት አስቀድሞ ሳይመሰረት የሚመጣ የመንግስት ለውጥ «የጉልቻ መቀያየር» እንዲሉ፣ ቀውስን የሚያባብስ እንጂ መፍትሄ ሊሆን ከተውጥሮ አይችልም። ስለዚህ የጋራው ዓላማችን የጋራ ተሳትፎን የሚጠይቀው ሁላችንን በእኩልነት የሚያስተናግድ ፍትሃዊ ስርዓተ-መንግስት መመስረት ሆኖ፣ ለዚህ በጎ ዓላማ መሳካት እንቅፋት የሚሆኑትን ሁሉ ታግሎ ማስወገድ እንደ ቅድመ ሁኔታ ማየቱ የግድ ይላል።

ለዘመናት የተከማቹት ችግሮቻችን ስር የሰደዱና የተንዘዙ ቢሆኑም ቅሉ፣ በማንኛውም ዘመን-መንግስት ችግሮቹን ለመፍታት ሙከራዎች አልነበሩም ማለት አይደለም። ሙከራዎቹ ግን በአጭር የሚያዩ፣ በዋናነት ግላዊና ወገናዊ ስግብግብ ፍላጎቶች ያጠቁቸው ቁንፁላን አካሄዶች ስለነበሩ ከመፍትሄነታቸው ይልቅ ሰበባቸው እያየለ መምጣቱ አይካድም። የችግሮቹ ምንጭ ከኋላ-ቀር ስርዓቱ ለመሆኑ አከራካሪ አይደለም። የአጼዎቹ ይሁን የደርጎቹ እንደዚሁም የኢህአዴጎቹ መንግስታዊ ስርዓቶች በቅርጽ ይለያዩ እንደሆን እንጂ በይዘት አይራራቁም። ሁሉም የህዝቡን መብት የሚንዱ የጭቆና ስርዓቶች ናቸውና። ስለዚህም የአስመሳይ ቡድኖች ሳይሆን የመላው ህዝብ ፍላጎትን የሚያንጸባርቅ ስርዓት ተመስርቶ፣ በህዝብና በሚፈጠረው መንግስታዊ ስርዓት መካከል የሚኖረው ቁልፍ ግንኙነት በማያሻማ ሁኔታ መስተካከል አለበት። ይህ ግንኙነት እስካልተስተካከለ ድረስ ከጨቋኝ መንግስታትና ከሚያስከትሉት ዘርፈ-ብዙ መከራ አንገላገልም ማለት ነው።

ከዚህ አጠቃላይ ግንዛቤ በመነሳት ለወቅቱ ችግሮቻችንን ትኩረት ሰጥተን መፍትሄ ስንቃኝ፣ የችግሮቹ መንስኤ ከሶስት አቅጣጫዎች በኩል የሚመነጩ እንደሆኑ ማመላከት ይቻላል። እነሱም፣ **1ኛ/** ስልጣን ላይ የሚገኘው ህወሓት/ኢህአዴግ፣ **2ኛ/** የውጭ/ባለዳን ሃይሎች፣ **3ኛ/** በተቃዋሚ ጎራ የተሰለፈው ወገን፣ እኛው ራሳችን ቢባል ያስኬዳል። እነዚህ ሶስት ክፍሎች ባንድ በኩል ራስ-ወጥ ሆኖው፣ በሌላ በኩል ደግሞ የትብብርም የፀርነትም ግንኙነት ፈጥረው ስለሚንቀሳቀሱ ለፍትህ የሚካሄደው ትግል ረጅምና ውስብስብ እንዲሆን ከማስገደዱ በላይ ሃገራችንን ለመከፋፈል፣ ህዝባችንን ለእልቂት እየዳረገ ለመሆኑ ትኩረት ሊሰጥበት ይገባል።

ምናልባት እዚህ ላይ በተቃዋሚው ጎራ የሚገኝ አካል ለትብብራችን ችግር ፈጣሪ መሆን እንዴት ይታሰባል? የሚል እሳቤ አይጠፋም፣ ግን መልሱ ባጭሩ ኢህአዴግ በቀየሰው የልዩነትና የጥላቻ ፖለቲካ መራመድ ካለ፣ ተሸፋፍኖም ይሁን በግልጽ ይከሰታልና፣ አሉታዊ ትብብር ይሉታል ይኸው ነው። እንግዲህ የችግሮቹን ምንጭ ባጭሩም ቢሆን አንድባንድ ለማየት እንሞክር።

1ኛ/ የመጀመርያው ችግር ህወሓት/ኢህአዴግ ሲሆን ይህ ቡድን የመሰረተው መንግስት ሽብርተኛ-አምባገነን ለመሆኑ የሚያከራክር አይደለም - **ለ26** ዓመታት ተግተነዋልና። በዚህ ሽብርተኛ-አምባገነን መንግስት አማካኝነት አዲስ ገዢ-መደብ ተፈጥሯል። የዚህ አዲስ ገዢ-መደብ አስኳል የህወሓት ቡድን ቢሆንም ከሁሉም ብሄር-ብሄረሰቦች የተውጣጡ በኢህአዴግ ስም የተሰባሰቡ የገዢ-መደብ አባላት አሉበት። እንደ ገዢ-መደብ አባላት ሁሉም ብዝበዛውና ሽብር አምባገነናዊ በሆነ መልኩ እያካሄዱት ይገኛሉ። ጭንቀታቸው ሲያይል ‘ጊዚያዊ አዋጅ’ በሚል ስም ሽብርተኛነታቸውን ያከሩታል። ጎን ለጎን ደግሞ የየብሄረሰባቸው ተቆርቋሪ በመምሰል የሌሎቹ ብሄረሰቦች ተቀናቃኝ በመሆንና ልዩነትን በማስፋት ህዝብን እርስበርሱ እያጋጩ ተዘናገሩት ለመግዛት ይጥራሉ። ቀደም ሲል በአኝዋክና በኑወር ጋምቤላዎች፣ አሁን ደግሞ በአሮሞና በሶማሌ ዜጎቻችን መካከል የተካሄዱና እየተካሄዱ ያሉ እልቂቶች - ከብዙ በጥቂቱ - እንደ አብነት መጥቀስ ይቻላል። ይህ ድርብ ስለት ያለበት አስነዋሪ የአገዛዝ ዘዴ በተናጠል ይሁን በጣምራዊ ይዘቱ ጠንቅቆ አውቆ አልፎ መቆየት የትግል ስልቱ ‘ሀ’ ‘ሁ’ ነው።

2ኛው ችግር ባዕዳን/የውጭ ሃይሎችን ይመለከታል። ሽብርተኛ-አምባገነኑ ኢህአዴግን በገንዘብ፣ በመሳርያ፣ በዲፕሎማሲ፣ በማፈኛ ዘዴዎች ወዘተ፣ የሚያስታጥቁት የለመደባቸው ባዕዳን ሆነው፣ አሁን በዋናነት የአሜሪካና የእንግሊዝ መንግስታት ቀጥሎ ደግሞ የአውሮፓና የቻይና መንግስታት በፀረ-ህዝብ ቅንብሩ ተሳታፊዎች ናቸው። ሁሉ ጊዜ የሃገርን ልዕልና፣ የህዝብን አመኔታ መሰረት ያደረገ መንግስት እንዲኖር አይፈልጉም፣ ለስትራቴጂያዊ ዓላማቸው ዕንቅፋት አድርገው ይቆጥሩታልና። የሃገሩንና የህዝቡን መብት ቅድሚያ የሚሰጥና የሚያስከብር መንግስት የማይፈልጉ ለመሆናቸው ከታሪክም ሆነ ከወቅታዊው የኢትዮጵያ ሁኔታ መገንዘብ አይከብድም።

ከዓለምአቀፋዊው ግኑኝነት ተነጥሎ መኖር አይቻልምና፣ ታዲያ እነዚህ ባዕዳን ሃይሎች መቼ እና በምን ሁኔታ ላይ ስንሆን ነው በጊዚያዊነትም ቢሆን ሊተባበሩን የሚችሉ ብሎ ከታሪክም ይሁን ከወቅታዊ ተጨባጭ እውነታ አንፃር በቅጡ መመርመር ያስፈልጋል። ለዚህ አጭር መልሱ የተበታተኑት ሓይሎችን በማሰባሰብ፣ ህዝባችንን አደራጃጅና ከጎኑ ተሰልፈን የምር ሓይል ሆነን ስንገኝ ብቻ ነው። ያኔ ብቻ ነው የምር የሚያዳምጡን።

3ኛው ችግር በተቃዋሚ ጎራ የተሰለፈው ወገን ማለት ‘እኛው’ ራሳችን ጨምሮ የሚመለከት፣ ተበታትኖ የመታገል አባዜ ነው። ካፍንጫችን ያልራቀው እውነታ እንደሚያሳየው፣ ተበታትነን እየታገልን አንድበንድ እየተመታን ይኸውና **26** ዓመታት ተሰቃይተናል። ይህ የትርምስ ጉዞ አሁንም አለብቃም። የሚያበቃበት መንገድ መፈለግ እንደ ቀዳማዊ ስራ፣ አልያም እንደ ቅድመ-ሁኔታ ታይቶ ርብርብ ሊደረግበት የሚጠይቅ ስትራቴጂክ ጉዳይ ነው። የተበታተኑት የእኩልነት፣ የአንድነት፣ የፍትህና የዴሞክራሲ ሓይሎች ካልተሰባሰቡና ተደራጅተው ትግሉን ካልመሩት ኢህአዴግ ሊወገድና የስርዓት ለውጥ ሊመጣ ከተውንም አይቻልም። በዚህም ሳያበቃ፣ የቁልቁሉ ጉዞ ተፋጥኖ ጭራሽ መግታት የማይቻልበት አደጋ ሊከሰት ይችላል። በአራቱ የሃገራችን መአዝናት እየተካሄደ ያለ አሳዛኝ እልቂት የሚያመለክተው ይኸው መራራ ሓቅ ነው።

ይህ ስር የሰደደው የመከፋፈል በሽታ የትግላችን ነቀርሳ ከመሆኑ ባሻገር፣ ህወሓት/ኢህአዴግ ስልጣን ላይ ሲወጣ ጀምሮ የመጣ አድርጎ ማየቱ ደግሞ ሌላ ስህተት ሲሆን፣ ስር-ነቀሉ መፍትሄ የስርዓት ጉዳይ መሆኑ ከሌለ ብሎ እንዳይታይና እንዳይጨበጥ እንቅፋት መደቀኑም አልቀረም። እስካሁን የነበሩን ስርዓቶች በገቢር ተመሳሳይ እንደሆኑ ከላይ መጥቀሳችን ለዚህ ነበር። በርግጥ ህወሓት/ኢህአዴግ ክፍፍሉ በአዲስ መልክ

አቀነባብሮና ሕጋዊ ልባስ ሰጥቶ መተዳደርያው ደንብ አድርጎታል። ይህ ድርጊት ሃገራች ወደ ባሰ የመከፋፈል አደጋ እንድታሸቆለቁል አድርጓታል። አደጋው ደግሞ እላይ እንደተገለጸው በጣም አሳሳቢ መሆኑ ወቅታዊ ጭብጦች ያስረዳሉ።

መዘዙ፡

የችግሮቹ ምንጭ ከሶስት አቅጣጫ መሆኑ ካየን ዘንድ፣ ይህን ተከትሎ እየተንከባለለ በመምጣት ላይ ያለው አደጋስ የት ሊያደርስን ይችላል? አደጋው ከመድረሱ በፊት መግቻ ሊበጅለት አይቻልምን? ብሎ መጠየቁ የወቅታዊው ችግሮቻችን መፍትሄ ከመፈለግ አንጻር ብቻ ሳይሆን ወደፊትም አደጋው ተመልሶ ላይመጣ ዘላቂ ስርዓትና ድንብ ለማግኘት ስለሚረዳ ጥያቄው እጅግ አስፈላጊ ሆኖ እናገኘዋለን።

ያለምንም ጥርጥር፣ የተቀሰቀሱት ግጭቶች ለሁሉም ወገን ኪሳራ እንጂ ትርፍ አላመጡም፣ አያመጡምም። አብዛኛው ኪሳራ ደግሞ መተኪያ አይገኝለትም፣ መዘዙም ለቀጣይ ትውልድ ሊተርፍ ይችላል። እየተንከባለለ ብሎም እያየለ በመምጣት ላይ የሚገኘው፣ ሁሉን አውዳሚ አደጋ ስፋቱና ጥልቀቱ ለመገንዘብ ይረዳ ዘንድ እንሆ ባለፉት አስር ዓመታት (ከ **2001** እስከ **2011** ዓ/ም/ፈረንጅ ባለው ጊዜ ብቻ) ባለሙያዎች ከዘገብዋቸው ግጭቶችና መዘዛቸው ለናሙና ያህል አጠናቅረን ያዘጋጀነውን ቀጥሎ ማየት ይቻላል።

ዓ/ም/ፈ	የየአካባቢ ግጭት	የሞተ ሰው ብዛት
2001	ቦረና ከ ጌሪ	62
2002	ከረዩ ከ አፋር	56
2002	ኑወር ከ አኝዋክ	60
2003	አሮሞ ከ አጋዴኒ	18
2004	አኝዋክ ከ ደገኞች	200
2005	አፋር ከ ኢሳ	83
2006	ጉጂ ከ ቦረና	125
2007	ኒያንጋንቶም ከ ካሪ	?
2008	ደራሻ ከ ኮንሶ	33
2009	ካፊች ከ አሮሞ	?(70,000 ተፈናቃይ)
2010	ጅካኒ-ኑወር ከ ሉዎ-ኑወር	?(32,000 ተፈናቃይ)
2011	አሮሞ ከ ጉሙዝ	?(1800 ተፈናቃይ)

ምንጭ፡ የተ.መ.ድ.-ኢረን እና የኢ.ሰ.መ.ኮ. (ጥንቅብ የቆሰሉ፣ የወደመ ንብረትና ሁሉን የሞቱና የተፈናቀሉ አይጨምርም)

ይህ አሁን በምስራቅና በሰሜን ክፍለተ ሃገራችን የተቀሰቀሰው ግጭት አዲስ ክስተት ሆኖ መታየት አይኖርበትም፤ እላይ ለናሙና ከተጠቀሱት ግጭቶች የቀጠለ እንጂ። ህወሓት/ኢህአዴግ ስልጣን ላይ ወጥቶ፣ ከፋፋይ ፖሊሲውን የተግባር መመርያ ሲያደርገው ጀምሮ የነበሩ ግጭቶች ናቸው፤ አሁንም ሃገራችንን እየናዱና ህዝቦቻችንን እያጨረሱ ያሉት። አያርገው እንጂ እነዚህ የተዳፈኑ ግጭቶች ባንድ ወቅት በግ ብለው ቢነሱ፣ የሚተርፍ ሃገር፣ የሚድን ህዝብ ይኖረናል? “አያርገው” ተብሎ የሚታለፍ ጉዳይ ደግሞ አይደለም። የአምባገነኑ ህወሓት/ኢህአዴግ የተግባር መመርያ ነውና ይህ መሰሪ ገዢ መደብ ስልጣን ላይ እስካለ ድረስ “አይመጣምን ትተሽ፣ ይመጣልን . . . “ ብናስተና አደጋው ሳይቀድመን ለመፍትሄው ብንረባረብ ለሁሉም ይበጃል።

የመፍትሄ አቅጣጫ፡

ህዝብ የለውጥ ማዕበል ሊሆን ከተፈለገ አሰባሳቢና አቅጣጫ አመለካከት ፊታውራሪ ያስፈልገዋል። እንዲሁ ጥግ ይዞ “ህዝቡ ምን አለ? ለምን አይነሳም?” ብቻ ማለት “ውጊያ ላይ ያልዋለ፣ ስለታም” እንዲሉ አጉል ብልጣብልጥነት አልያም የዋህነት ነው። ህዝቡ እንደሆነ በተናጠል እየተነሳ በተናጠል እየተመታ፣ እየቆሰለና እየደማ ነው ያለው። የተበታተነ ሓይል ደግሞ እርባና እንደሌለ ይኸውና **የ26** ዓመታት ውጣውረድ ግልብጫ አድርጎ አሳይቶናል። የተገኘ ለውጥም የለም። ለውጥ ስንልም፣ እላይ እንደተጠቀሰው ከመንግስት ለውጥ በእጅጉ የላቀ፣ የስርዓት ለውጥ ለማለት እንደሆነ ከወዲሁ ሊታወቅ ይገባል።

ይህ ከባድ ሓላፊነት የስርዓት ለውጥ ፈላጊዎች በሆኑ በተለይ የፖለቲካ ድርጅቶችና ሲቪል ማህበራት ትከሻ ላይ የወደቀ ለመሆኑ አጠያያቂ አይደለም። ይሁንና ይህ ሰፊና የተዘበራረቀ ሓይል በተለምዶ ተቃዋሚው ጎራ የተሰኘው፣ በአንድ የጋራ ዓላማ የተጣመረ ሳይሆን የተበታተነ ለመሆኑ ቤተ እምነቶቹ ሳይቀሩ ይመሰክራሉ። አንዳንዶቹም ህወሓት/ኢህአዴግ የቀየሰውን የመከፋፈል ስንጥቆች እየተከተሉ በማወቅም ይሁን ባለማወቅ ችግሩን በማባባስ ላይ የሚገኙ እንዳሉ መታወቅ አለበት። ይህ አዝማምያ ለጋራ ትግሉ ክፉ ነቀርሳ ከመሆኑ አልፎ፣ ውሎ አድሮ የሚያስጠይቅ የርስበርስ ጦርነት ዘርም እንደሆነ ሊታወቅ ይገባል። ችግርን ፈቺ መሆን የነበረበት ሓይል እራሱ ችግር ሆኖ ሲገኝ፣ ችግሩ ይፈታል ብሎ ማሰብም ከቶ አይቻልም። ትርጉም ያለው የለውጥ ሓይል መፍጠር ከተፈለገ በየመስኩ የሚንጸባረቁት የጥበቃም ይሁኑ የማንአህሎብኝነት ከፋፋይ አመለካከቶች ያለይሉኝታ ማስወገድ፣ ከፋፋይ አጥሮችን መስበርና የተበታተነው ህዝባዊው የወገን ሓይል በየመድረኩ ማገናኘትና መልክ ማስያዝ የግድ ይላል።

ከዚህ እይታ በመነሳት፣ አሁን ከፊታችን ተደቅኖ ካለው አደገኛ ሁኔታ አኳያ መወሰድ ያለባቸው አጣዳፊ እርምጃዎች ምንድን ናቸው? ለሚለው አንገብጋቢ ጥያቄ ወሳኝ አቅጣጫ የሚያስይዙን መልሶች የሚከተሉትን ናቸው ማለት ይቻላል።

ሀ/ የተለያዩ የታሪክ፣ የፖለቲካ፣ የሃይማኖት፣ የብሄረሰብ፣ የድርጅት ታማኝነት፣ የትግል ስልት . . . ወዘተ ልዩነት ይኑረን አይኑረን፣ የአንድን ሃገር ዜጎች እስከሆን ድረስ በዚች ሃገር ላይ የሚደርሰው አደጋ ሁላችንን

የሚያቆስል በመሆኑ፤ ልዩነታችን በጋራ በምንመሰርተው ስርዓት ውስጥ በአግባቡ ለማስትናገድ በይደር አቆይተን፤ አሁን ከፊታችን ለተደቀነው ሃገራዊ አደጋ ለማምከን በጋራ መቆም፤

ለ/ ሁሉን የፖለቲካና የሲቪል ድርጅቶች የሚወክልና ወቅታዊ ስልጣን የተጎናጸፈ አስተባባር አካል ማቋቋም። የዚህ አካል አምሳያ ሃገር-ቤትም ውስጥ እንዲቋቋም የሚቻለውን ሁሉ ማድረግና ሁለቱም አካላት ተቀናጅተው እንዲሰሩ ማስቻል፤

ሐ/ ይህ ተነሳሽነት ማን ይያዘው ለሚለው (በኢትዮጵያውያን ዘንድ አወዛጋቢ የሚሆን) ጥያቄ፤ ካጋጠመን ጊዜ የማይሰጥ ችግር አንጻር ሲታይ መልሱ **አቅም ያለው** ወገን ቢባል የሚያስኬድ ነው። ምክንያቱ ይህ የጋራ ሃገራዊ ጉዳይ፤ በጋራ ተሳትፎ የሚደረሱ ውሳኔዎች መሰረት አድርጎ የሚገባደድ ወቅታዊ የቤት ስራ ነውና። በዚህ ጉዳይ ቀደም ብለው ተነሳሽነት የወሰዱ ሓይሎች ካሉ ተሰባስበው ስምሪቱን ቢያጠናክሩ ለተቀላጠፈ ውጤት ማግኘት አስተዋጽኦ እንዳለው መገንዘብ አይከብድም።

መ/ ማንኛውም ዜጋ = በድርጅት ይካተት አይካተት = ይህን ሃገር-አድን የሆነው የጋራ የመፍትሄ አቅጣጫ እግጥ እንዲደርስ፤ በየአቅራቢያው በሚገኘው ድርጅት አመካከይነት ተግባራዊ አስተዋጽኦ ማድረግ ይጠበቅበታል። ትውልድን የሚፈታተን ቀውጢ ወቅት ውስጥ እንገኛለን ስንል ይህንኑ ለጋራ የመጣው አደጋ የጋራ መፍትሄ እንደሚሻ በመገንዘብ ነው።

ይህ አካሄድ በመጨረሻ ስርዓት ተጠቃሚ የሚሆነውን ወገን ሁሉ አሰባስቦና አደራጅቶ አደጋውን ከቀለበሰ በኋላ፤ የመጨረሻ ስርዓት ይዘት በጋራ የሚወስንበት የጋራ መድረክ ይሆናል የሚል እምነትም አለን።

ለማጠቃለል ያህል፤ ህዝባዊ መሰረት ሳይኖረው፤ አንድ የለየለት አፋኝ ቡድን መንግስታዊ ስልጣን ይዞ በሃገርና በህዝብ ላይ ገደብ-አልባ በደል እየፈጸመ ለ**26** ዓመታት ሊዘልቅ የቻለው ህዝብ ስላልተቃወመው ወይም ድርጅቶች ስላልታገሉት አይደለም። ህዝቡ ይቃወማል፤ በርካታ ድርጅቶችም ‘ይታገላሉ’፤ ነገርግን ትግሉ ቅደም-ተከተሉን አሳምሮ ሳያስቀምጥና አስተባባሪ ማዕከል ሳይፈጥር፤ በተዘበራረቀ መልኩ በመካሄዱ እግጥ ሊደርስ አልቻለም። ይህ ግድፈት አደጋውን እያባባሰ ጫፍ ላይ በማድረሱ፤ የዚህ ግድፈት ባለቤት ማለትም ያለው ትውልድ ተጠያቂ መሆኑ ባይቀርለትም፤ አደጋው ጭራሽ ከቁጥጥር ውጭ ሳይሆን ዜጋዊ ግዴታው ሊወጣ ይገባል።

የሆነሆኖ አሁን ግጭቶች በመላ ሃገሪቱ እየተዘመቱ ናቸው። ህወሓት/ ኢህአዴግ ከየአቅጣጫው በሚሰነዘሩት ህዝባዊ ተቃውሞዎችና፤ ከውስጡም በራሱ በቅራኔዎች የተዋከበበት ወቅት እንገኛለን። ይህ ክስተት ወዴት እንደሚያመራ እሩቅ ሳንሄድ ከጎረቤቶቻችን መገንዘብ እንችላለንና አደጋው ሳይቀብረን፤ ተባብረን መፍትሄው እውን የምናደርግበት አቅጣጫ ተሎ እንያዝ እንላለን።

ድል ለኢትዮጵያ ህዝብ!!!!

አረጋዊ በርሄ

ezanareg@hotmail.com